

PETR BILÍK

Mgr. Petr Bilík, Ph.D., (*1974) studoval dějiny a teorii literatury, divadla a filmu a krátce rovněž dějiny umění na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. V doktorském studiu pokračoval na mateřské Katedře teorie a dějin dramatických umění (dnes Katedra divadelních, filmových a mediálních studií), na níž se stal odborným asistentem se specializací na tuzemskou kinematografii a management kultury.

Po studiích působil v MF DNES, poté jako redaktor literárního měsíčníku Host. Pracoval také na pozici redaktora a dramaturga literárně-dramatické redakce České televize Brno, kde se uplatnil rovněž jako filmový scenárista. Spoluorganizoval či založil několik filmových aktivit (vedoucí štábu *Letní filmové školy*, zakladatel a organizátor *Přehlídky animovaného filmu*, ředitel *Academia filmu Olomouc*) a byl šéfredaktorem *DocRevue* a *Filmových listů*. Spoluzaložil *Českou společnost pro filmová studia* a je jejím místopředsedou. Je členem redakčních rad časopisů *Host* a *Illuminace*. Vydal knihu *Ladislav Helge – Cesta za občanským filmem*.

V posledních letech realizoval několik studijních a praktických stáží (*University of St. Andrews*, *University of Bristol*, *BBC*).

Je ženatý, má dvě děti a mezi jeho zájmy patří především umění, sport, gastronomie a turistika.

Působil jako člen a předseda Akademického senátu FF UP, následně coby proděkan FF UP pro vnější vztahy a projektové řízení. Je autorem a řešitelem několika evropských grantových projektů zaměřených především na organizaci praktických stáží ve filmovém průmyslu a v médiích, na péči o zaměstnance a systémová řešení v oblasti terciárního vzdělávání. V rámci svých aktivit realizoval množství PR, marketingových a mediálních kampaní s celorepublikovou a mezinárodní působností.

Pozici prorektora pro vnější vztahy vnímá jako výzvu sjednotit a zviditelnit Univerzitu Palackého coby elitní instituci sídlící v mimořádném prostředí Olomouce.

ROSTISLAV HLADKÝ

PhDr. Rostislav Hladký (*1954) studoval historii a německou filologii na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a vědecké informace na Filozofické fakultě Karlovy Univerzity v Praze. Na mateřské univerzitě složil státní rigorózní zkoušku z historie a získal titul doktora filozofie.

Pracovní kariéru zahájil jako odborný pracovník pro novodobou historii ve Vlastivědném muzeu ve Vsetíně, ale záhy se vrátil do Olomouce. Na Lékařské fakultě řídil knihovnu, zaváděl informační technologie a databázové služby pro biomedicínský výzkum (v listopadu 1989 byl mluvčím fakultního Občanského fóra). Od počátku roku 1990 se věnoval přípravě projektu *Informačního centra UP* a první polovinu roku 1991 strávil na stáži na univerzitách v Kanadě. V letech 1991–2006 byl ředitelem Informačního centra (zahrnovalo dnešní Audiovizuální centrum, Konferenční centrum, Centrum distančního vzdělávání, Centrum výpočetní techniky, Knihovnu a Vydavatelství UP). V letech 1996–1997 a 2002–2006 byl ředitelem festivalu *Academia film Olomouc*, který navštívila řada významných filmařů, dokumentaristů, fotografů a dalších umělců (Marcel Łoziński, Vojtěch Jasný, Albert Maysels, Agnieszka Holland, Matej Mináč, Norbert Auerbach nebo Suzanne Vega). Je tajemníkem Správní rady UP.

Absolvoval kratší zahraniční stáže, pobyty, workshopy a přednášky na domácích i zahraničních konferencích. V letech 1994–2000 byl na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR členem *Rady programu INFRA*, místopředsdou *Nadace na záchranu Národní knihovny v Praze*, členem *Rady CASLIN* a členem *sekce pro VŠ knihovny při Radě VŠ*. Byl řešitelem a spoluřešitelem grantových projektů (*Getty Foundation*, *Mellon Foundation*, *Fond rozvoje vysokých škol* aj.) a oponentem projektů v rámci MŠMT, Ministerstva kultury a Ministerstva zdravotnictví ČR.

Od roku 2007 je kancléřem UP, zajišťuje administrativní, správní a organizační činnosti spojené s chodem univerzity, organizuje konferenční i kongresové aktivity a univerzitní slavnosti. Od roku 2008 do roku 2012 měl na starosti vztahy s veřejností a byl tiskovým mluvčím univerzity.

ONDŘEJ KUČERA

Mgr. Ondřej Kučera (*1976) studoval čínskou a anglickou filologii a politologii na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a čínský jazyk, čínskou správu a právo na Tchajpejské univerzitě (*Taiwan Shifan Daxue*). Dokončuje doktorské studium obecné lingvistiky a teorie komunikace na domovské fakultě.

V průběhu studia a těsně po něm působil jako asistent v notářské kanceláři a jako tlumočník a překladatel pro Ministerstvo vnitra ČR. Postupně začal spolupracovat s nově vzniklou Katedrou asijských studií, kde se stal odborným asistentem se specializací na moderní čínské dějiny a politiku, sémiotiku čínské kultury a lexikologii čínštiny. Působil také jako tajemník katedry, nyní je vedoucím její čínské sekce.

Je autorem a hlavním řešitelem několika evropských grantových projektů zaměřených na rozvoj čínských a asijských studií na národní úrovni (platforma *CHINET*). Spoluzakládal a v prvních letech vykonával post zástupce ředitele *Konfuciovy akademie v Olomouci* (nyní člen správní rady). Je zakladatelem a byl dlouholetým předsedou *Česko-čínské společnosti, pobočka Olomouc*, a zakládajícím členem *Japonského klubu Olomouc*. Je členem *Evropské asociace čínských studií* a *Evropské asociace tchajwanských studií*. V rámci studentských aktivit se účastnil expedice po východní a jihovýchodní Asii, jejímž výstupem byla mimo jiné výstava *Na podrážkách žlutý prach* pořádaná ve VMO. V posledních letech realizoval výzkumnou stáž na Středochínské univerzitě ve Wu-Chanu (*Huazhong Shifan Daxue*).

Jeho trvalou výzkumnou otázkou je postavení slova v mocenském diskurzu, způsoby organizace moci a její prosazování, zároveň i problematika slova jako kulturního artefaktu a nástroje mezikulturní komunikace.

Mezi jeho zájmy patří asijská kuchyně, pěstování asijských rostlin v českých klimatických podmínkách, badminton a moderní architektura (funkcionalismus, minimalismus, asijské vlivy). Je dlouholetým členem Zlínské astronomické společnosti.

Plnil postupně funkce člena a místopředsedy Akademického senátu FF UP a člena Legislativní komise UP. V letech 2010–2014 působil jako proděkan pro organizaci a rozvoj Filozofické fakulty. Realizoval a prosazoval množství organizačních změn a rozvojových aktivit (provozní úspory v řádu 30 %, zřízení Technického oddělení, zavedení Fondu na podporu vědecké činnosti, zřízení jazykové školy UPLIFT, reorganizace Centra správy a služeb a další). Aktivně se zabýval transformací modelu financování a aplikací efektivního a motivačního multizdrojového financování fakulty, podílel se na připomínkování novelizace vysokoškolského zákona a metodiky financování vysokých škol. Je hlavním řešitelem projektu Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace na rekonstrukci a zřízení Centra doktorských studií Filozofické fakulty v budovách Křížkovského 12 a 14.

Pozici prorektora pro organizaci a rozvoj vnímá jako výzvu strategicky a efektivně rozvíjet Univerzitu Palackého, pokusit se ve všech jejích zaměstnancích vzbudit ducha sounáležitosti a hrdosti k této instituci, umožnit jí čelit mnohovrstevnatým výzvám doby a pomoci ji organizačně, prostorově i pocitově propojit s městem i krajem.

MIROSLAV MAŠLÁŇ

Prof. RNDr. Miroslav Mašláň, CSc., (*1957) studoval jadernou fyziku na Fyzikální fakultě Běloruské státní univerzity v Minsku. Titul doktora přírodních věd získal na Univerzitě Karlově. Vědeckou aspiranturu absolvoval opět v Minsku, kde – v Ústavu aplikované fyziky BSSR – získal kandidaturu věd. Habilitoval se v oboru aplikovaná fyzika už na Univerzitě Palackého v Olomouci, v roce 2002 byl pak jmenován profesorem.

Než nastoupil na pozici odborného asistenta na Katedře experimentální fyziky Přírodovědecké fakulty UP, působil rok ve Výzkumném ústavu Sigmy Olomouc. Od té doby (1987) je jeho profesní život spojený s olomouckou univerzitou.

Je autorem či spoluautorem více než 150 původních vědeckých prací. Dle Science Citation Index má 700 citací (bez autocitací), jeho H-index činí 13. Na mezinárodních vědeckých konferencích prezentoval více než 20 ústních a 30 nástěnkových příspěvků. Je držitelem 19 patentů. Byl řešitelem nebo spoluřešitelem 16 výzkumných projektů, včetně mezinárodních. Je autorem nebo spoluautorem osmi monografií a učebních textů a editorem dvou sborníků. V letech 2001–2009 byl zástupcem České republiky v *International Board on Applications of Mössbauer Spectroscopy*. Od roku 2005 je vedoucím *Centra výzkumu nanomateriálů*, od 2008 členem *Rady ústavu geoniky Akademie věd ČR*. Byl (2009) hlavním koordinátorem vzniku *Regionálního centra pokročilých technologií a materiálů (RCPTM)*, které podporuje vytváření nových sofistikovaně technologických firem a odborníky v aplikovaném fyzikálním, optickém a chemickém výzkumu (s orientací na nanotechnologie).

Vědecky se zaměřuje na fyziku nanomateriálů a nanotechnologie, konkrétně Mössbauerovu spektroskopii a její aplikace v mineralogii a chemii, metodiku mössbauerovských měření, automatizaci fyzikálních měření a převodníky fyzikálních veličin na elektrické. Mössbauerovy spektrometry, navržené a zhotovené v laboratořích jim vedené, jsou používány na 11 pracovištích na světě (Tokio, Lund, Uppsala, Johannesburg aj.).

K jeho koníčkům patří turistika, cyklistika a běžkování. K turistickým vrcholům patřila řadu let pravidelná pěší vycházka ze Svatého Kopečku na Praděd a cesta na kole z Olomouce do Splitu.

Zkušenosti z organizace vědeckých a pedagogických aktivit uplatnil v letech 1997–2000 ve funkci proděkana Přírodovědecké fakulty a v letech 2000–2005 jako prorektor pro vědeckobadatelskou činnost. V minulém období zastával funkci rektora Univerzity Palackého v Olomouci. Je členem vědeckých rad čtyř univerzit.

Svoji roli prorektora vidí v posilování excelence vysokoškolského vzdělání, které stojí na třech pilířích: vynikajícím výzkumu (univerzita aspirující na excelenci musí v badatelské činnosti dosahovat světové úrovně), internacionalizaci (nemůžeme ji dosáhnout bez patřičné úrovně vědeckých a výzkumných výsledků) a inovací (v nejširším smyslu slova – prosazování nejnovějších znalostí a vědomostí do průmyslové, vzdělávací, veřejnoprávní a společenské sféry, budování znalostní společnosti).

JAROSLAV MILLER

Prof. Mgr. Jaroslav Miller, M.A., Ph.D., (*1971) studoval historii a filologii na Univerzitě Palackého v Olomouci, Středoevropské univerzitě v Budapešti a University of Oxford (Lady Margareth Hall). Mezi jeho učitele patřili Josef Jařab, Ralf Dahrendorf, Stephen Greenblatt či Robert J. W. Evans.

V roce 2012 byl jmenován profesorem historie a do ledna 2014 zastával funkci vedoucího Katedry historie Filozofické fakulty UP, která je jedním z největších pracovišť tohoto druhu v České republice.

Absolvoval řadu dlouhodobých badatelských a pedagogických pobytů na předních světových univerzitách a vědeckých ústavech v Kanadě, Maďarsku, USA, Velké Británii, Spolkové republice Německo a Austrálii. Dvakrát obdržel výzkumné stipendium prestižní německé nadace Alexandra von Humboldta (2006 Marburg, 2010 Münster) a stipendium nadace Andrewa W. Mellona (2004, 2010 Wolfenbüttel). V roce 2008 působil jako stipendista Fulbrightova programu na Georgia College and State University v Milledgeville ve Spojených státech. V průběhu akademického roku 2010/2011 byl vybrán mezinárodní komisí na post hostujícího profesora na University of Western Australia v Perthu. V roce 2012 ho velvyslanec Spojených států amerických jmenoval ambasadorem Fulbrightova programu v České republice. Byl hlavním řešitelem sedmi vědeckých projektů financovaných Grantovou agenturou ČR. Je členem řady vědeckých organizací včetně *European Association of Urban Historians* a *International Commission for the History of Cities*.

Jaroslav Miller obdržel řadu akademických a vědeckých ocenění, mezi jinými v roce 2005 *R. John Rath Prize for Best Study in Habsburg History* či *Best Urban History Monograph Award*. V roce 2008 vydalo britské nakladatelství Ashgate jeho monografii *Urban Societies in East Central Europe, 1500–1700*. V roce 2010 publikoval v New Yorku a Budapešti (spolu s László Kontlerem) monografii *Friars, Nobles and Burghers – Sermons, Images and Prints: Studies of Culture and Society in Early-Modern Europe*.

Je ženatý, má dvě děti a k jeho zálibám patří sport, ruská klasická literatura, zahradní architektura a putování divočinou.

IVANA OBORNÁ

Doc. MUDr. Ivana Oborná, Ph.D., (*1961) vystudovala všeobecné lékařství na Lékařské fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, kde obhájila i doktorskou a habilitační práci.

Po studii nastoupila a dosud pracuje na Porodnicko-gynekologické klinice mateřské fakulty a Fakultní nemocnice Olomouc, kde se specializovala na léčbu neplodnosti a asistovanou reprodukci. Tomuto tématu se věnuje její doktorská i habilitační práce a v této oblasti také pokračuje i v některých vědecko-výzkumných aktivitách.

Je členkou řady českých i zahraničních odborných organizací, ale také řešitelkou, spoluřešitelkou nebo členkou řešitelského týmu několika grantů Interní grantové agentury Ministerstva zdravotnictví ČR zaměřených převážně na příčiny neplodnosti. V současnosti se aktivně podílí na mezioborových projektech, např. na výukově zaměřeném operačním programu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy *Výcvikové Tréninkové a Edukační Centrum (VTEC)*, který je ideálním propojením preklinické a klinické výuky medicíny.

Jako zástupce přednosty Porodnicko-gynekologické kliniky pro výuku organizovala pregraduální výuku pro studenty LF v českém i anglickém jazyce, přednášela v kurzech pro specializační vzdělávání a byla školitelkou několika studentů kombinované formy doktorského studia. V rámci vertikální integrace kurikula vyučovala rovněž v Ústavu normální anatomie, protože propojování klinické i preklinické výuky považuje za skutečně klíčové. S výukou těsně souvisí i zahraniční mobility, ve kterých se angažovala od počátku své působnosti na univerzitě – je garantem řady smluv Lékařské fakulty se zahraničními partnery. Do roku 2014 byla proděkanou pro zahraniční vztahy a anglické programy Lékařské fakulty.

Místo prorektora pro zahraničí vnímá jako možnost uplatnit nejen své pracovní zkušenosti získané na pozici proděkanky pro zahraniční vztahy na LF UP, ale také zúročit zahraniční kontakty, které získala při své vědecké i pedagogické práci. Je přesvědčena, že internacionalizace Univerzity Palackého může podpořit nejen její vnitřní rozvoj, ale zároveň z ní učinit i vyhledávaného partnera v evropském regionu.

JIŘÍ PŘIDAL

Ing. Jiří Přidal (*1964) vystudoval systémové inženýrství na Ekonomické fakultě Vysoké školy báňské v Ostravě.

Po ukončení vysokoškolského studia nastoupil na generální ředitelství SIGMA koncern Olomouc jako samostatný odborný technický pracovník, kde byl spoluodpovědný za budování automatizovaných systémů řízení. Ve společnosti AQUACOOP pracoval jako vedoucí odborný technický pracovník na úseku rozvoje technického řízení a automatizace. Na Okresním úřadu v Olomouci působil jako člen Okresní privatizační komise (vyhodnocování privatizačních projektů a organizování dražeb v tzv. malé privatizaci). V Hanáckých pekárnách a cukrárnách pracoval na pozici programátor-analytik, kde bylo jeho úkolem zavádění a rozšiřování softwaru pro řízení podniku. Od roku 1992 je jeho profesní život již spojen s Lékařskou fakultou Univerzity Palackého, kam nastoupil jako ekonom.

Od roku 1995 do ledna 2014 tam působil na postu tajemníka. Jeho úkolem bylo řízení fakulty po ekonomické a provozní stránce. V nedávné době se podílel na realizaci dvou významných projektů: dostavby Teoretických ústavů Lékařské fakulty a výstavby nové budovy BIOMEDREG – Ústavu molekulární a translační medicíny. Oba projekty doplňují původní budovu Teoretických ústavů a uskutečnily se díky podpoře ve výši 2 miliardy Kč z Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace. Účastnil se tak dosud největší investice v historii Lékařské fakulty.

Novou pozici kvestora Univerzity Palackého v Olomouci považuje za pokračování dosavadní práce pro Lékařskou fakultu, které znamená rozšíření působnosti pro univerzitu jako celek. Pro výkon nové funkce uplatní dosud získané pracovní zkušenosti a znalosti v oblasti ekonomického řízení, a může tak pomoci podílet se na rozvoji a modernizaci celé univerzity.

JITKA ULRICOVÁ

Prof. RNDr. Jitka Ulrichová, CSc., (*1956) je absolventkou biochemie na Přírodovědecké fakultě University Jana Evangelisty Purkyně (dnes Masarykovy univerzity v Brně). V roce 1997 obhájila titul docent v oboru biochemie na Farmaceutické fakultě Univerzity Karlovy v Hradci Králové a v roce 2003 titul profesor v témže oboru na domácí lékařské fakultě v Olomouci.

V současnosti vede Ústav lékařské chemie a biochemie, jehož součástí je také akreditovaná laboratoř pro testování cytotoxicit prostředků zdravotnické techniky. Pracuje v redakčních radách odborných časopisů *Biomedical Papers*, *Acta Medica*. Během svého profesního života působila i na zahraničních pracovištích (např. *INSERM Montpellier*, *Centre national de la recherche scientifique* a *Université Pierre-et-Marie-Curie*, *Kemijski inštitut Ljubljana*).

Již během své diplomové práce se začala věnovat studiu biologických aktivit přírodních látek. Na tomto tématu pokračovala i v rámci své doktorské disertační práce a dodnes je hlavní součástí jejich výzkumných aktivit. Výsledky jsou nejen součástí původních publikací, ale také mají výstupy v realizační sféře – např. v oblasti doplňků stravy.

Jako prorektorka pro vědu a výzkum působí od roku 2006. Má zkušenosti s řešením národních i mezinárodních grantových projektů z pozice řešitele i posuzovatele v rámci ČR i EU (Grantová agentura České republiky, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR, Rámcový program EU, Erasmus Mundus). Své organizační schopnosti si měla možnost ověřit i ve funkci předsedkyně České společnosti chemické, kterou vykonávala v období 2005–2013.

Ve svém dalším funkčním období by se ráda zaměřila na větší zapojení vědeckých týmů do mezinárodních projektů, podporu mladých vědeckých pracovníků a propojení výzkumných týmů i s aplikační sférou.

VÍT ZOUHAR

Doc. MgA. Mgr. Vít Zouhar, PhD., (*1966) absolvoval skladbu na Janáčkově akademii múzických umění a hudební vědu na Masarykově univerzitě v Brně. Ve studiu skladby pokračoval na Accademia Musicale Chigiana ve Sieně, Internationales Musikinstitut Darmstadt a na Hochschule für Musik und darstellende Kunst Graz. Uměleckou aspiranturu a doktorská studia absolvoval na JAMU. Na Ostravské univerzitě se habilitoval v oboru hudební teorie a pedagogika.

Po studiích působil na Konzervatoři Brno a v *Institut für Elektronische Musik und Akustik na Universität für Musik und darstellende Kunst Graz*. Od roku 1992 je členem Katedry hudební výchovy Pedagogické fakulty, kde garantuje hudebně-teoretické předměty v magisterských a doktorských studijních programech. Působil jako koordinátor programu Erasmus pro Rakousko, Německo a Velkou Británii a byl řešitelem a spoluřešitelem řady výzkumných, rozvojových a internacionalizačních projektů. V letech 2003–2006 působil jako proděkan pro vědu, výzkum, umění a zahraničí, byl řešitelem rozvojových projektů a podílel se na vzniku společného programu Pedagogické fakulty a Valdosta State University.

Je místopředsedou správní rady Nadace Bohuslava Martinů, členem Umělecké rady JAMU, pracuje v komisi pro klasickou hudbu Ministerstva kultury ČR a v *Editorial Board of Bohuslav Martinů Complete Critical Edition*, zasedá v porotách skladatelských soutěží (*Generace*) a je členem OSA. V letech 2009–2013 byl členem panelu Grantové agentury České republiky (estetika a vědy o umění).

Jeho teoretické práce jsou zaměřeny na hudbu 20. a 21. století. V popředí jeho zájmu je dílo Bohuslava Martinů a fenomén komponování v hudební výchově. Je autorem knih *Postmoderní hudba? Německá diskuse na sklonku 20. století* a spoluautorem *Dear Friend. Bohuslav Martinů's Letters to Zdeněk Zouhar*. Podílel se na přípravách *Souborného kritického vydání děl Bohuslava Martinů*. Je autorem více než šedesáti studií a recenzí publikovaných v monografiích, periodikách a sbornících. V roce 2001 inicioval vznik programu *Slyšet jinak*, který je zaměřen na komponování v hudební výchově a na rozvoj kreativity.

Současně se věnoval i hudební tvorbě a jako dramaturg spolupracoval s hudebními festivaly (*Forfest Kroměříž, Expozice nové hudby*). Je autorem a spoluautorem oper (*La Dafne, Coronide, Torso, Noci Dnem*), scénických melodramů (*Radúz a Mahulena, Laskavé Bohyně*) a více než padesáti orchestrálních a komorních děl. Jeho hudba je uváděna na předních festivalech (*Pražské jaro, Poesiefestival Berlin, Schleswig-Holstein Musik Festival*), zní ve filmech (*Amerika, S.S. Palo Alto Project, Kouzlo jedné flétny*), baletech a divadelních inscenacích, je nahrávána rozhlasovými stanicemi a vychází na zvukových nosičích. Jeho divadelní tvorba je v repertoáru Národního divadla v Praze (*Radúz a Mahulena, Pán z Prasečkova*), Národního divadla v Brně (*La Dafné*) a Ensemble Damian (*Torso, Coronide*). Je držitelem Ceny Alfréda Radoka, ceny NUBERG 2010 a řady dalších ocenění.

Od roku 2010 zastává funkci prorektora pro studijní záležitosti. Prioritou jeho uplynulého funkčního období bylo sjednocení procesů studijní agendy na UP a důraz na respektování zásad rovného přístupu při individuálním řešení záležitostí studentů. Zaměřil se na podporu multilingválnosti a sdílení kapacit v oblasti studia s MU a JAMU (konsorcium, oblast hudba). Koordinoval novelu Studijního a zkušebního řádu UP, podílel se na nové koncepci stipendií (peněžitá i nepeněžitá forma), na úpravách zásad pro ubytování studentů na kolejích (priorita ubytování prvních ročníků), poplatků (jednotné postupy), na koncepci algoritmického řízení procesů studijní agendy a podpory studentů se specifickými potřebami. Inicioval vznik centrálních středisek podporujících jednotné postupy na UP (Oddělení pro studium, Centrum pomoci studentům se specifickými potřebami). Podílel se na implementaci Registru uměleckých výkonů. Je řešitelem rozvojových projektů a navrhovatelem norem a vnitřních předpisů.

Prorektorské pověření chápe jako výzvu k posilování excelence vzdělávacích a výukových aktivit na UP (interní akreditace, podpora inovací ve výuce a internacionalizace), akcent na multilingvální charakter univerzity a současně je vnímá jako důraz na kontinuitu jednotného, rovného a současně individuálního přístupu ke studentům, sjednocování procesů studijní agendy a zjednodušování její administrace na UP s využitím informačních systémů.